

i grundværdien og fradraget for forbedringer for den samlede ejendom.

Stk. 2. De ansatte beløb afrundes til det nærmeste med 100 delelige antal kroner.

Stk. 3. Forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien omfatter bygningsværdien m. v. og benævnes forskelsværdien.

Stk. 4. Hvor der i den øvrige lovgivning bruges udtrykket vurderingssummen til ejendomsskyld eller ejendomsskyldværdien, træder „ejendomsværdien“ i stedet herfor.

§ 6.

Vurderingen foretages på grundlag af værdien i handel og vandel, jfr. nærmere bestemmelserne i afsnit B. og C.

§ 7.

Undtaget fra vurdering er:

- 1) Kirker og kirkegårde.
- 2) De staten og kommunerne tilhørende torve, gader, veje og parkanlæg bortset fra arealer, der udnyttes erhvervsmæssigt.
- 3) Befæstningsanlæg bortset fra arealer og bygninger indenfor befæstningsanlæggets rammer, der udnyttes erhvervsmæssigt.
- 4) Fyranlæg.
- 5) Jernbane-, havne- og kanalanlæg, herunder lufthavnsanlæg, der i henhold til reglementariske bestemmelser er til benyttelse af almenheden, for så vidt arealerne og bygningerne direkte tjener eller er bestemt til at tjene trafikens formål. Stations-, administrations-, værkstedsbygninger og lignende bygninger med tilhørende grund skal ikke vurderes, selvom bygningen og grunden tildels også benyttes til andre formål.

§ 8.

Stk. 1. Arealer, der ifølge notering i matrikelen skal holdes forenet som en samlet fast ejendom, må ikke vurderes under flere ejendomme. Som een ejendom skal vurderes ejendom, der tilhører samme ejer og udgør en driftsenhed, selvom arealet består af flere matrikelnumre (artikelnumre), jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Når der har fundet matrikulær udstyknings sted, kan ejeren under forudsætning af, at der ikke samtidig er sket notering i matrikelen om, at de pågældende matrikelnumre (artikelnumre) skal holdes forenet som en samlet ejendom, såvel ved en almin-

delig vurdering som ved en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4, forlange, at de nye matr. nr.e (art. nr.e) vurderes hver for sig som selvstændige ejendomme, uanset at de vedblivende tilhører samme ejer og drives under eet. Består en ejendom af flere matr. nr.e (art. nr.e), kan under ovennævnte forudsætning ejeren, når han påtænker at sælge et af disse, forlange det pågældende matr. nr. (art. nr.) særskilt vurderet. Er der ved frivillig overdragelse mod vederlag sket salg af et areal, der opfylder betingelserne for at kunne vurderes selvstændigt, kan såvel sælgeren som køberen, når erhvervsdokument er udstedt, forlange det pågældende areal særskilt vurderet, medmindre arealet er blevet sammenlagt med andet køberen tilhørende areal, og de sammenlagte arealer skal samvurderes i medfør af bestemmelserne i stk. 1 og 3. Et areal, der henhører under en ejendom, som helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom, må dog ikke ved vurderingen fraskilles ejendommen uden samtykke fra statens jordlovsudvalg, medmindre arealet er på 3 000 m² eller derunder og har værdi som byggegrund. Er arealet frasolgt ved tinglyst endeligt skøde, er samtykke dog ikke nødvendigt. De boligselskaber og boligforeninger tilhørende rækkehuse kan, hvis de tjener til udelukkende afbenyttelse for en enkelt familie, ved vurderingen betragtes som selvstændige ejendomme, når de har fået særskilte matr. nr.e (art. nr.e), uanset at de pågældende matr. nr.e (art. nr.e), eventuelt i forbindelse med andre matr. nr.e (art. nr.e), ifølge notering som fornævnt skal udgøre en samlet ejendom.

Stk. 3. Når en fast ejendom eller en del af en sådan overdrages, kan det overdragne areal først vurderes som tilhørende den nye ejer, når denne har fået tinglyst adkomst på det overdragne, medmindre overdragelsen finder sted i forbindelse med en ekspropriation af arealet.

Stk. 4. Det har sit forblivende ved bestemmelserne i § 5 i lovebekendtgørelse nr. 388 af 25. september 1951 om landbrugs-ejendomme.

Stk. 5. I tvivlstilfælde afgør finansministeren endeligt, om et areal skal vurderes som en selvstændig ejendom, og i benægtende fald, under hvilken ejendom arealet skal vurderes.